

Darko Balaš
mr.oec.

Konkurencija i prestiž, tjerali su oba sustava na naprezanje do samih materijalnih i psiholoških limita sve u želji osiguranja mjesta u analima planetarne povijesti. Naravno, ovo natjecanje imalo je i svoje žrtve. Bila je to tročlana posada Apollo-a 1 koja je u strašnom požaru kabine žrtvovala najvrjedniji dar svemira; vlastiti život. Ovo nije zaustavilo ljudsko nastojanje u istraživanju, analizi i otkrivanju dotad neobjašnjivih tajni prirode koja pred najznačajniju ljudsku karakteristiku, a ona je svakako istraživačka znatiželja, postavlja iznova i iznova, nove i nove izazove. Dotaknuti zvijezde, prići bliže, otkriti neznano, konstantni je put promjene kojim kročimo kao svaka neovisna individua i kao svaka stvorena organizacija koja bi trebala pomagati pojedincu, da bude više od svojih ograničavajućih mogućnosti. Taj put je težak i posut neizbrojivim zaprekama.

Kako piše na memorijalnoj ploči u sjećanje na tročlanu posadu Apollo-a 1 i kako govori mudra latinska izreka rimskog državnika, filozofa i pisca **Seneke**: "*Per aspera ad astra*" ili prevedeno i prilagođeno na naš jezik: "*Preko trnja do zvijezda*". Upornost na kraju mora rezultirati smanjenjem broja tih zapreka.

Četiri desetljeća kasnije...

U svijetu u kojem živimo, a kojeg definiraju trendovi globalizacije, sveopće nesigurnosti i zbunjenosti, izazovi pred kojima stojimo u našim organizacijama, problemi su stvaranja radnih sredina s mogućnošću odgovora na nepoznanice koje, okolina gotovo u dnevnom ritmu postavlja na apsolutno, svakom koraku. Kaotične izmjene ponude i potražnje, stres i konstantni pritisak užurbanosti prilagodbe novim, svakodnevnim trendovima na tržištu, zahtijevaju nevjerojatnu koordinaciju svakog člana organizacije i postavljaju multiplicirani osjećaj odgovornosti na ljude zadužene za njihovo vođenje. Konflikti i nezadovoljstvo redovita su pojava, a obje te značajke znatno utječu na našu sposobnost normalnog funkcioniranja kako u radnim, tako i u privatnim segmentima života. Ponekad se gotovo čini da se sve oko nas neumitno ras-

Per aspera ad astra

Datum 27.2.1967. bio je značajan u ljudskom nastojanju širenja granica svoje spoznaje na skoro neposredno okruženje; u tamnim prostranstvima svemira. Bile su to godine dotad neusporedivog, beskompromisnog natjecanja u utrci istraživanja okolnog nam bez-zračnog prostora između američke administracije i tadašnjeg drugog diva na svjetskoj, političkoj pozornici, sada nepostojećeg i dezintegriranog kolosa komunističke orijentacije - bivšeg Sovjetskog Saveza.

pada pod naletom nesigurnosti bilo kakvog objektivnog planiranja i bilo kakve svrshodne reakcije. Budućnost nikada nije bila ovakvog intenziteta nepredvidljivosti. Kao i uvijek, povijest kao učiteljica života, nudi nam zadovoljavajuće odgovore. Sjetimo se svih žrtava napretka, svih utrošenih sati, energije i entuzijazma u otkrivanju i djelića odgovora, koji će objasniti naše mjesto pod zvijezdama. Strah od nepoznatog potpuno je normalna pojava, no možemo ga svladati i ići dalje bez obzira na težinu zapreka, koje nam se čine nepremostivim. To moramo učiniti zajedno, sada kao nikada prije, surađujući, dijeljeći spoznaje i uvažavajući jedni druge bez obzira na položaj na hijerarhijskoj ljestvici, kako društva tako i poslovnih organizacija. Naša potraga mora se okrenuti ovaj put prema unutra, otkriti ljudsku toplinu i podršku, koja je oduvijek u nama i koja čeka negdje u našim srcima, zaboravljena i sama. Otклонimo beznađe i letargiju, uvažavajmo jedni

druge i dijelimo s oduševljenjem ideje svakog pojedinca. Energija za pobjede, entuzijizam i zanos nisu nestali, njih ništa ne može uništiti. Uvažavajući i poštujući druge, još ćemo više pridonijeti razvoju razumijevanja i tolerancije koji jedini rađaju podršku tako potrebnu u egzistenciji konstantne napetosti.

Svladavanje ega

Ovaj izazov nije nimalo lak, najveća njegova komponenta je svladavanje tvrđave straha, koju nazivamo ego i koji u svojoj beznađnoj nesigurnosti posvuda stvara vanjske i unutarnje neprijatelje. Hoćemo li odustati, pokleknuti na putu evolucije i međusobno podići zidove neznanja ovisi isključivo o nama i o našoj spremnosti, da se otvorimo prema drugima. Svaki put posut je trnjem no, ako podignemo glave pognute teretom sumnje, otuđenosti i bijesa, daleko tamo u visini ugledat ćemo neugasivi sjaj zvijezda.

K zvijezdama vodi jedino put pobjede nad vlastitim egom i prihvaćanje svakog djelatnika u organizaciji kao ravnopravnog dionika u sudbini zajednice.